

maal var meget tvivlsomt, at der var mange vægtige Stemmer, som udtalte sig til Fordeel for Bagerne. Man har anført, at Noeskilde Stænder have med stor Pluralitet afvist dette Spørgsmaal. De have afvist det, formoder jeg, fordi de fandt, at Bagerneringen ikke kunde bestaae herefter aldeles under de samme Forhold, som hidtil, men de have ikke afgjort Spørgsmaalet om, hvorledes Bagerlauget skulde ophæves, eller til hvilken Tid eller under hvilke nærmere Bestemmelser dette skulde skee. Deraf synes mig at fremgaae, at, naar man sætter sig i Bagernes Sted, maatte man være kommen til det, at de med god Tro kunde stole paa, at deres Rettigheder ikke vilde blive aldeles ophævede uden nogensomhelst Erstatning; de kunde det saameget mere, mener jeg, som de, naar de saae hen til, hvad der er foregaaet ved andre lignende Leiligheder, maatte vente, at deres velerhvervede Ret, deres Privilegier, vilde blive behandlede paa lignende Maade. Et æret Medlem af Thinget (Drejer) har ved Sagens 1ste Behandling henledet Opmærksomheden paa det frie Hartkorns Afløsning. Jeg seer vel ikke, at Tilfældet er ganske det samme, men at det har meget tilfælles med det foreliggende, det maa jeg vedkjende mig. Der var dengang Spørgsmaal om, at det frie Hartkorns Gierne havde tilkjøbt sig deres Bestdelfer og givet en højere Priis derfor, fordi der med disse var forbunden en mindre aarlig Afgift til Staten end for det uprivilegerede Hartkorn. Ligeledes er her Spørgsmaal om, at Bagerne have kjøbt deres Gaarde og givet en højere Priis derfor, end de ellers vilde have givet, naar intet Privilegium dermed var forbundet. Det er vel yttret, at om Erstatning kunde der ikke være noget Spørgsmaal; en saadan lod sig ikke beregne. Men det forekommer mig, at man dog nok kunde komme til et Resultat i den Henseende, idet det nemlig ingenlunde er ubekjendt, hvad en Bagergaard kjøbes for her i Byen, og heller ikke, hvad en saadan Gaard vilde være værd, naar intet Bageri dermed var forbundet.

Jeg kommer dernæst til den Bestemmelse, der er givet om, at Bagerlauget skal ophæves, men at det Forhold, som nu finder Sted, skal vedblive indtil 1860. Det er paa en Tid,

som den, vi leve i, et langt Tidsrum; det er ikke godt at vide, i hvad Forhold Bagerne ville staae til den øvrige Befolkning her i Kjøbenhavn om 10 Aar, og man kan heller ikke med nogen Sikkerhed forudsee, om den Foranstaltning, vi nu skulle træffe, vil være til Gavn for den Tid, der da kommer. Af disse Grunde forekommer det mig, at det var rigtigst, at Sagen fik sin Afgjørelse nu; men jeg vilde være meget imod, om man afgjorde den, uden at Bagerne fik nogen Erstatning. Vel vil jeg indrømme, at det har sine store Vanskeligheder at udfinde en passende Erstatning, og jeg er heller ikke indtaget i det Forslag, jeg skal fremkomme med; men jeg har ikke vidst noget bedre, og jeg har det Haab, at jeg herved muligviis kan give Anledning til, at Andre deraf kunne udfinde noget mere hensigtsmæssigt. Da jeg ikke er for det Forslag, at det nu bestaaende Forhold skal vedblive endnu i 10 Aar og derefter aldeles ophæves, vil jeg tillade mig at foreslaae, saaledes som der ogsaa er hentydet til i Motiverne til dette Lovforslag, at der i et Tidsrum af 10 Aar bliver aarlig tilstaaet 2 Bevillinger til fuldstændigt Bageri her i Byen. Man har derimod indvendt, at det vilde være saare vanskeligt at bestemme, hvilke Personer der fortrinsviis skulde have disse Bevillinger. Jeg troer, at man dog nok kunde komme til Ende hermed, naar man stillede det til Auction. Den Sum, der derved vilde indkomme, mener jeg, at man kunde fordele blandt Gierne af de 50 Bagergaarde. Man vil herimod muligt indvende, at det er noget Ubestemt, at det er muligt, at der slet intet indkommer paa den Maade. Dette vil jeg erkjende at være rigtige Bemærkninger; men man vil dog derved have vist, at man ikke koldt og strengt vil betage Bagerne deres Privilegier, som de ere i retlig Bestidelse af, uden idetmindste at søge at give dem den Erstatning derfor, som man er istand til.

Drejer: Naar jeg uagtet mine Antydninger ved Sagens forrige Behandling ikke har stillet noget Endringsforslag ved nærværende Behandling, da er Grunden dertil denne, at de Ansøufelser, som jeg den Gang tillod mig at udtale, ikke fandt nogen Understøttelse, eller saavidt jeg kunne skjonne nogen Sympathie hos